

سرمایه اجتماعی و توسعه اقتصادی: نقدی از منظر روش‌شناختی

سعید غلامی نتاج^۱ و رضا مجیدزاده^۲

چکیده:

در این مقاله تلاش می‌شود تا «قابلیت تبیینی سرمایه اجتماعی» در «تئوری‌سازی توسعه» از منظر «پارادایم کوانتومی» مورد ارزیابی قرار گیرد. چون این تحقیق در جهت نیل به معرفت درجه دوم صورت می‌گیرد لذا روش «استدلال قیاسی» برای استنتاج به کار می‌رود. از این رو سطح مناسب تجرید به عنوان حد وسط پیوند دهنده مقدمات، محور اصلی این بررسی روش-شناختی است. به این ترتیب مبحث سرمایه اجتماعی با مراجعه به دلالت‌های روش‌شناختی، هستی‌شناختی و معرفت‌شناختی پارادایم کوانتومی ارزیابی می‌شود. مبتنی بر نتایج حاصل از این مطالعه، در صورتی که اعوجاجات مفهوم شناختی تعریف این واژه در جهت «تئوری‌سازی مرحله‌ای» رفع شود، در آن صورت سرمایه اجتماعی در مرحله سرمایه‌داری فراصنعتی در قالب شبکه روابط متقابل که صرفه‌های شبکه و پیامدهای متقابل تولید می‌کند، برای مبحث توسعه در کشورهای توسعه نیافته موضوعیت می‌یابد.

واژگان کلیدی: پارادایم کوانتوم، تجرید، تئوری‌سازی توسعه، سرمایه اجتماعی.

^۱ - Nataj78@csr.ir

^۲ - rezamadjidzadeh@itrc.ac.ir